

cedere, de qua vi. per Dec. in cap. quoniam, 3. de testibus in 2. no. Sed non loquitur subsistente causa. *Giach.*

d *Et aduerte.* Adde, quod de iure persona egregia examen in criminalibus committi non debet, ut per glof. in cap. 1. de testib. cogen. quam glof. per singul. allegat Rom. in fing. suo incip. egregia persona, & firmat Abb. in cap. cum causam, in 9. colum. versic. quæro, an iudex inferior. de testibus, & qua sint illa personæ, quæ egregie dici possunt, vide Carau. in ritu 142. hic allegato, num. 7.

Item adde, quod similiter est de iure communitatis, quod si sunt examinandi de mulieres honeste in causa criminali, earum examinationes possunt committi, per cap. 2. de iudic. lib. 6. & hoc etiam firmavit Afflict. in cap. in pecuniarijs, nu. 6. lib. 2. rub. 19. Baiard.

e *In earum domibus.* Farin. d. q. 77. cap. 5. per totum, maxime nu. 244. Foller. in verbo. capiat informationes, num. 4. circa fin. Rosf.

f *Impeditæ.* Ad hoc adde, & vide per Iacobin. de S. Georg. in l. testium fides, §. fin. ff. de test. post num. 5. *Giach.*

g *Sed quæro quid agendum.* Adde, an in criminalibus sit concedenda remissoria, vide Gabriel. comm. concl. lib. 7. conclus. 25. Simon de Pretis. conf. 14. num. 5. & Menoch. de arbitrat. iudic. cas. 250 & quid in causis civilibus arduis, & magnis, vide Alciat. in conf. 15. num. 9. lib. 7. Beninten. in decif. 74. & Rimin. in confilio 219. Franc. Marc. decif. 774. par. 2. & quod quando probatio non debet fieri per testes, sed per instrumenta, vel per scripturas, non concedatur pro illis remissoria, cum facile transmitti possint, Dec. in cap. 1. numero 74. de appellationibus.

i Item adde, si pars confenserit decreto literarum remissionum, quod poterit reuocare consensum re integras ante acceptationem consensus, iuxta not. in l. error, C. de iur. & facti ignoran. & in cap. fin. de confes. & Ferret. in conf. 367. sub num. 4. volum. 2.

j Item adde, quod commissio facta de recipiendo testes super principali, non extenditur ad receptionem testimonii ad repulsum, ex quo non est de appendicijs primæ commissionis, Spec. in tit. de teste, §. qualiter versic. sed qua re, Iaf. in l. 2. ff. de iurisd. omn. iud. & Anch. in cap. presentium, si testes, de test. lib. 6. tamen si iudex vult, potest committere receptionem testimonii in causa repulse illi, cui fuit commissio receptio testimonii in causa principali, per tex. & ibi Doct. in cap. licet, il. 3. de test. Afflict. in confitut. animalia, num. 2. ubi dicit, quod in Regno Neapolit. nunquam committitur audiencia testimonii in causa repulse, si causa est ardua.

Idem adde, quod commissarius Iudicis ordinati ad examinandum testes, non poterit eos repetere, sine noua commissione; nisi necessaria interrogations fuissent omiffa, vel quod testes primo confusè depoliffent. Anton. de Burr. in cap. licet in fine de offic. deleg. & Afflict. in constit. in pecuniarijs, nu. 3. B. h. Apud eloquentissimum.] quod idem per illum text. no. Bal. Ang. & Salic. ibi, & Diaz. reg. 257. *Giach.*

i *Vnius.* Opin. 363. Gabr. lib. 7. conclus. 25. quid si iudex requisitus non pareat. Foller. in verbo notatos capiat, nu. 26. Farin. qq. 77. vol. 3. cap. 2. nu. 72. & seqq. & quando in ciuilib. c. 1. per totum, & c. 3. alias quæstiones ponit. Quando autem testis cogi possit testificari, Foller. in verbo informationes capiat, nu. 62. & 63. & nu. 40. & seqq. & vide quæ scripta sunt supra, q. 24. versic. successus, quid in reo. Clar. in fr. q. 3. 1. versic. sed hæc, & sequentibus iterum Foller. in verbo. vel eos verbaliter num. 27. Rosf.

k *De consuetudine seruatur.* Adde, & per Casla. de dilatio, dec. 4. Iacob. Menoch. de arb. iud. lib. 2. cent. 3. cas. 250. Simo de Præ. eius conf. *Giach.*

l *Cocedere litteras subsidiales.* Adde in fr. q. 3. 1. versic. sed hæc quid. Verum ista littera subsidiales olim etiam in criminalibus apud Romanos concedebantur, teste Plutarco in vita Cymonis: Hic, inquit, super ea re per litteras prætorias rogatus, omnè vt erat, eorum ferriem planè exposuit. An autem testis non citatus licet examinatus fidè faciat, quod non, vide Rotam in nou. tit. de fid. instrum. dec. 22. alias 372. per auctoritatè l. rogati, C. de testib. cog. *Drog.*

3 *Vnum scias, quod dispositio dict. auth. p. apud eloquentissimum.* Dicit tamen Alciat. conf. 462. numero 1. quod licet plerunque secundum consuetudinem tales litteræ remissoria concedi soleant, id tamen non fit nisi ex magna, & necessarie causa, quando aliter veritas haberi non potest, ibique recenset aliquos casus, in quibus sunt concedende. In hoc autem Ducatu nullus iudex inferior tales litteras concedit, nisi iussu Senatus, qui etiam hoc nisi raro, & ex magna causa fieri non permittit. An autem possit alteri committi repetitio testimonii iam examinerum ad informationem curiæ, dixi infra quæst. 45. versic. ceterum reus.

5 *Vnum scias, quod dispositio dict. auth. p. apud eloquentissimum.* Dicit tamen Alciat. conf. 262.] Scias, quod idem est in causis civilibus arduis, & magni ponderis per Alciat. d. respon. 15. num. 9. lib. 7. Adde, & vide per Benintend. decif. 74. & per Hip. Riminal. in conf. 119. vltim. dub. *Giach.*

o *In hoc autem ducatu.* Adde infra quæst. 31. versic. Sed hæc, & hinc nota, cur etiam Piacentiæ per ordines Ducales expressum sit, quod non concedatur examen per litteras dimissorias ad instantiam Forensium, nisi cum licentia: Hunc autem locum citat Menoch. tract. de arbit. iud. quæst. 250. cent. 3. lib. 2. & vtrique quicquid sit de iure, vel aliter seruatur de consuetudine, mihi placet, vt testes ad offensam producti examinentur a proprijs Iudicibus. inquirentibus per ea, quæ dixi supra quæst. 23. versic. 1. post medium. *Baiard.*

54 *Vnum scias.* Adde alias in limitationes ad d. auth. apud eloquentissimum, per vt Menoch. de recup. poss. 15. remed. num. 359. *Baiard.*

vers.

q *vers. decimo fallit.* Alias fallentias, vide per Felin. cap. cum causam, de testib. nu. 22. cum sequ. & Iacob. Menoch. de recuper. possell. 15. remed. nu. 359. cum sequentibus, & Corfe. in repet. Felin. col. 669. *Giach.*

r *Sed pone quod Iudex Ecclesiasticus.* Adde, quod Testis citatus ad veritatem deponendam, si non compareret, potest puniri pœna stellationatus, & si absentasset, pœna falsi punitur. Baldus in l. presbyteri, numero duodecimo, in fine, Cod. de Episc. & Clericis, Angelus in leg. Argentarius, §. cum au-

simum, non habet locum in principe: nau quilibet princeps tam ecclesiasticus, quam secularis potest etiam in causis criminalibus receptionem testimonii alteri committere. Et hæt est communis opi. vt attestatur Nonius de los corrigidores, fol. 211. 4 vers. Decimo fallit.

Sed pone, quod iudex ecclesiasticus citauit aliquem ad deponendum sub pœna excommunicationis, qui non comparuit, neque misit excusationem, & ita fuit excommunicatus, deinde comparuit, dicens se non potuisse comparere propter legitimum impedimentum: numquid talis dicetur legitime excommunicatus? Respon. glof. in cap. cum super, in glof. fin. de testib. cogen. dicit, quod ille testis, quo ad Deum non est excommunicatus, sed quo ad ecclesiam sic: tamen constituto legitimo impedimento, debet facile absolut. Et est communis opin. vt dicit Felin. in eod. cap. cum super, num. 7. & seq. Follerius in pract. crim. can. fol. 122. num. 58. Hæc tamen conclusio in puncto iuris non transit sine difficultate, ex qua stante iusto impedimento, cum non sit dolus, neque culpa, non deberet dici excommunicatus, vt Felin. loco præ alleg. qui nihilominus subdit, quod non auderet contra hanc communem opinionem consulere.

tem. ff. de eden. Baiard. Legitimum impedimentum.] Adde quomodo probetur impedimentum, 17 vt per Menoch. de arb. iud. cas. 218. Baiard.

QVÆSTIO XXVII. Quid facere debeat iudex, si contra delinquentem nulla sint indicia. S V M M A R I A. Ex Claro.

- 1 Iudex an possit perquiri facere rem furatam in domo alterius, Remissive.
 - 2 Reus an teneatur in causis criminalibus edere fisco contra se iura, vel instrumenta.
 - 3 Iudex an possit publicare editum, vel litteras monitorias, vt propaleatur, ubi sit res iurata.
 - 4 Et an ad detegendum ipsum furem, seu delinquentem.
 - 5 Statutum dans premium reuelanti malefactorem an habeat locum etiam in particeps ipsius malefactoris.
 - 6 Et an ille, qui reuelanti malefactori, sed non probauit, consequi debeat premium astatuto propositum.
- Ex Additionibus.
- 1 Reus quando non teneatur edere iura fisco in causis eius, remissive.
 - 2 Et quid in criminali, seu pecuniaria.
 - 3 Monitoria quando concedi possint, remissive.
 - 4 Monitoria non adstringunt illos, qui bona voluntate defuncti aliquid tenent.

- 5 Inuentori rei alienæ an liceat aliquid recipere.
- 6 Iudex an possit publicare editum ad reuelandum delinquentem remissive.
- 7 Fur non tenetur se reuelare.
- 8 Edicta contra testes, seu scientes aliquid factum non sunt valida.
- 9 Testes, qui virtute dictorum edictorum noluerunt deponere, possunt in eadem causa se examinari ad defensionem rei absque pœna incursum.
- 10 Delinquens, si se reuelauerit, non consequitur premium propositum reuelanti malefactori.
- 11 Et quid in socio, remissive. Coracoræ publici latronis in Hispania exemplum, numero eodem.
- 12 Reuelans delictum in crimine læsæ Maiestatis, licet sit particeps, consequitur premium & liberatur.
- 13 Premium propositum reuelanti malefactorem, de cuius bonis soluatur.
- 14 Et an debeat officiali, qui malefactorem cepit.
- 15 Officialis an possit imponere pœnam capitis, & confiscationis bonorum contra non reuelantem delinquentem, remissive.
- 16 Premium petens propositum interfecti bannitum, asserens mendaciter se bannitum interfecisse, debet pro premio capitali ter puniri.
- 17 Statutum proponens premium inuenienti bannitum intelligitur, si eum cepit.

ADDITIONES, Ad Quæst. XXVII. **V**sum est de indicijs, sed quid si nulla reperiantur indicia. Adde supra in §. furtum, versic. sed nunquid in fin. q. 3. 1. versic. quæro nunc, ubi deduxi practicam, & sup. versic. sed quoniam. In hoc autem proposito, quando commissum est delictum, nec apparent legitima indicia, est cautius procedendum, & potius quam aliquem indebitè vexare, protestandum est iuxta illud Deuteronom. capitulo 21. Manus nostræ, inquit, non offenderunt sanguinem iustum, nec oculi nostri viderunt, propitius esto populo tuo Deus. Drog.

b Sed hic incidenter quæro. Adde, quod in multis casibus reus in causis civilibus non tenetur edere iura fisco, ut per Peregrinum de iure fisci, libro 7. tit. 3. numero 1. cum sequ. Baiard.

c Sed mere pecuniaria.] Adde, quod contractarii tenuerunt Ias in l. 1. num. 8. Deci. in l. 2. num. 41. C. de eden. & idem Deci. in cap. 1. num. 14. & Peregr. de iure fisci, libro 7. tit. 3. numero vigesimotertio. Baiard.

QVÆST. XXVII. **N**isum a est de indicijs, sed quid si nulla reperiantur indicia? Respon. Aliquando iudex solet ea perquirere in domo ipsiusmet rei, puta, si dicatur res furata esse in domo alicuius, mittit satellites ad eam perquirendam, vt dixi supra hoc eo. lib. §. furtu. versic. quæro nunquid.

2 Sed hic incidenter quæro, Tu scis, quod in causis civilibus reus tenetur adere iura, & instrumenta fisco, etiam ad ipsius intentionem fundandam, nunquid idem erit dicendum etiam in causis criminalibus? Respon. quod non, & est communis opin. vt attestatur Dec. in l. 2. nu. 41. C. de edendo. Et hoc non modo si causa sit capitalis, vt fenire videtur text. in l. 2. §. Item diuus, ff. de iure fisci, sed etiam si non sit capitalis, sed mere pecuniaria. Et est communis opi. vt dicit Ripa in d. l. 2. nu. 22. C. de edendo. Quod etiam dicit esse ex mentem.

Delin.

d *Delinquens.*) Farin. q. 5. l. 2. num. 19. *Rof.*
 e *Sed quaro.*) Videtur Farin. loco mox citato, nu. 21. *Rof.*
 3 *Sed quaro nunquid possit.*) Adde ¶ videndū Neuz. in Sylua
 nupt. libro tertio, numero 28. cum sequent. vbi ponit quā-
 que ampliaciones, & septem limitationes; vide etiam Socinū
 consil. 118. vol. 4. Crauet.
 consil. 181. nu. 6. Alba. cōf.
 15. & Purpur. consil. 363.
 nu. 2. vol. 1. & dictis edi-
 ctis, siue monitorijs, non
 4 ¶ astringitur ille, qui bo-
 na voluntate defuncti ali-
 quid tenet, Ripa respons.
 77. sed latius habetur per
 Nauar. in suo Manuali de
 furto.
 5 Item adde, ¶ quod licet
 inuentori rei alienæ
 aliquid accipere à Domi-
 no, vt sibi rem indicet, se-
 cundum Hostien. in cap.
 dudum, il. 2. de election.
 tamen Abb. ibi in 6. col. in
 dubium reuocat. *Baiar.*
 ¶ *Monitorias.*) Amplia
 quinque modis, atque etiā
 limita septem, vt per Ne-
 uiz. in loco in text. allega-
 to. & adde, quod non fer-
 tur excommunicatio, ob
 furtum omne mortale, vt
 per Nauar. in suo Man.
 & quoniam egregie mate-
 riam pertractat de furto,
 quod metale, quod reale,
 & quæ paruitas a mortali
 excusat, & quæ qualitas
 excusat à mortali. Et qua-
 liter furtum notabile, &
 furtum factū pauperi, &
 diuiti qualiter metiedum.
 Et furtum mortale, quæ
 quantitas faciat, & ponit,
 quæ à mortali culpa excu-
 sant, de illis si vis scire,
 apud illum videto, & etiā
 de restituendi ordine. Et
 quid restituendum, & quantum restituetur, & cui restitu-
 endum, de ordine adhibendo, & quando restituendum. Et quæ
 causæ non restituunt à peccato excusant. Et de restitu-
 tione bonorum incertorum. Quæ omnia hic placuit relatiuè po-
 tuisse, quoniam alijs iudicando relinquo. *Baiar.*
 6 *Sed nunquid poterit Index.*) Adde videndum ¶ Riminal.
 lun. in consil. 327. & Bertaz. consil. 107. & 343. vbi latissimè
 quis non teneatur reuelare delinquentem, etiam stante pro-
 clamate, de quibus consultationibus valde dubito, quando ab
 habente auctoritatem proclama factum fuerit, & secundum
 Iason. in l. 1. §. si tibi iudicium, ff. de cond. ob turp. causam,
 quis non teneatur indicare furem, siue malefactorem, nisi in
 quinque casibus.
 7 Item adde, quod nec fur ipse tenetur se reuelare, vt per
 Rebuffum super consil. tomo 2. in tract. de famil. salar. g. of.
 10. numero 10.
 8 Item adde, quod huiusmodi ¶ edicta contra testes, seu om-
 nes scientes successum rixæ, seu successum homicidij, sunt va-
 lida, nec concedi debent, & testes, qui virtute edicti depone-
 re noluerint, ¶ poterunt postea examinare in dicta causa, ad
 defensionem rei, sine incurfu alicuius pænæ, ita tradit Sola in
 Comment. ad consil. Sabaudæ in ver. vt nemo inuitus accu-
 sare, num. 6. cum seq. fol. 171.
 9 *In multis autem locis ad sunt statuta.*) Adde, quod ¶ mul-
 to minus ad statutum intelligitur de ipso met malefactore, si
 se ipsum reuelat, Bart. in l. 1. §. si tibi. ff. de cond. ob turp. caus.

Bald. in l. 3. C. de eod. Afflict. in consil. si damna clandestina,
 num. 70. & ibi nu. 50. loquitur etiam de socio.
 11 Sed contrarium legitur de Cæsare Augusto, qui ¶ decies
 festertium edicto promiserat illi, qui Coracoram in Hyspa-
 nia Ducem latronum ad se deduceret. Coracoras re intellecta
 se ipsum Angustio spontè
 obtulit, ac præmium pro-
 missum dari iussit, ne aut
 mercede promissa, vitam
 eripuisse, aut publicam se-
 curitatem violasse vide-
 retur aduersus eum, qui
 in iudicio spontè se ipsum
 præsentauerat: tametsi
 iure damnare, ac suppli-
 cio latronem afficere po-
 tuisset. Ita recitat Bodin.
 de Republic. libro primo,
 capitulo secundo, cart. 2.
 in fine.
 12 Item adde, quod ¶ in
 crimine lætæ maiestatis,
 particeps reuelans delictū
 liberatur, & præmiū con-
 sequitur, Gigas in tract.
 de crimin. lætæ mai. est.
 lib. 2. q. 19.
 Item adde, quod Index
 potest proponere præmiū
 capienti malefactorem, si
 proponit cum consentiū
 Regentium ciuitatem, &
 tale præmiū in dubio de-
 bet solui de bonis ¶ offen-
 si, ad cuius iniuriam vin-
 dicandam id fit, & si illa
 bona non fuissent, vlti-
 mo loco debet solui de bo-
 nis fiscali, ita tradit Angel.
 in verbo, quod fama pu-
 blica, versic. 13. num. 72.
 cum sequent. & Roman.
 consil. 409. & tradit etiam
 Angel. ibi num. 74. quod
 14 officialis ¶ publicus non
 debet habere tale præmiū
 etiam non à se constitu-
 tum, sed etiam vniuersaliter ordinatum, & à Statuto de-
 putatum.
 15 Item adde, ¶ an officialis possit imponere pœnam capitis,
 & confiscationis bonorum per edictum contra non reuelan-
 tem delinquentem, vide Riminaldum iunior. consilio 327.
 volum. 3.
 16 Sed pone, stat statutum, præmians interficientem banni-
 tum, & aliquis mendaciter dixerit, bannitum interfecisse, &
 præmium peteret, loco præmij, mortem reportare deberet,
 & ita in contingētia facti iur. decim. in ciuitate Parisiorum,
 vt refert, & concludit Gulielm. Benedict. in capitulo Ray-
 nutius, in verbo, mortuo itaque testatore, il primo, numero
 341. de testam.
 17 Item adde, quod si extaret ¶ statutum, quod daret præ-
 mium inuenienti bannitum, debet intelligi de eo, qui banni-
 tum ceperit, secundum Alber. Angel. & Doctor. in l. 1. §. si
 ff. quod quisque iuris.
 i Bart. in l. 3. §. si ex stipulatu.) Magnum tamen est hoc
 dictum, quod socio reuelanti, non attendantur literæ impu-
 nitatis, nec præmij promissio: Ideoque nil mirum, si stan-
 tibus litteris impunitatis à Senatu concessis Illustrissimo Do-
 mino, & Patrono meo Raynutio Gambaræ, super compli-
 cibus, & conficijs tractatus mortis Illustrissimi quondam Bru-
 norij eius filij vnigeniti, nihilominus isti Assassini, & Latro-
 nes nil detegunt. Hanc enim præticam nouerunt omnes
 Marioli, per text. in l. prima, §. cum quis latronem, ff. de quæst.
 quæm

quem citat Boss. tit. de confess. numer. 19. & tit. de remed. ex
 sola clementia Principis, num. 32 & est apud Felin. in cap. 1.
 col. 2. de off. deleg. qui limitat hoc in non subdito, ut talis non
 subditus, sed particeps premium consequatur, allegat Barr.
 in l. 3. ff. de cond. ob turp. causam per tex. in cap. si quis Papa
 79. distin. vide similia pro
 clamata apud antiquos
 Romanos in usu fuisse,
 unde Appia. Alex. Roma-
 na Historia ciuil. Bell.
 lib. 4. At qui intemptorū
 à se capita nobis appor-
 tarit, hic liber fuerit, quin-
 que supra viginū mille
 Drachmas pro qualibet
 recipiet: seruus ultra pro-
 prij libertatem corporis
 decem millia Drachmas
 atticas, & ciuitatem he-
 ritū consequetur, eadē
 indicantib. præmia ade-
 runt. Idem Appianus
 Alex. ciuil. bell. lib. 1. ait,
 senatus per preconē sta-
 tum annunciari iubet, si
 quis Ateij interfecitorem
 publicaret, libero quidē
 arguitur, seruo libertatem, conscio veniam polliceri, &
 L. ius lib. 6. Decad. tertia. Itaque consul pro auctoritate
 Senatus pro concione edixit: qui quorum opera id conflatum
 incendium profiteretur premium fore, supra in §. furtum,

versic. solent etiam Ratio autem, cur reuelanti gratia non at-
 tendatur, inf. q. 30. versic. Præterea quaro, sic, & aliās dici-
 mus, quod Index promittens reo impunitatem, illam non te-
 netur seruare infra, quæst. 55. versic. circa primum. Con-
 trarium tamen ut seruari debeat fides ab eo, qui po. estatem
 habet promittendi impu-
 nitatem, dixit inf. d. q.
 55. versic. circa secundū
 Nec satis reperio ratio-
 nem diferentia inter pro-
 missionem factā à statu-
 to, quæ non seruatur, ut
 hic, & promissionē factā
 à Principe, quæ seruari
 debet, ut ibidē, cogita. At
 de monitorijs, de quib. su-
 pra hac ead. quæst. versic. sed
 quæro, & quo in eis ma-
 ximè apud Ecclesiasticos
 procedatur, vide Cociū
 Trident. sess. 25. c. 3. Me-
 noc. de arb. iud. li. 1. q. 26.
 in fi. & eodem tract. lib. 2.
 centur. 4. cas. 355. nu. 5. &
 quō ad executionem mo-
 nitorij procedatur, nō se-
 cus ac in multa, de qua
 infr. q. 44. ver. vntum dum sciat, iude etiā Quinti Mandos. trac.
 de monit. q. 31. sub nu. 4. & no. quod cum statutum dat præmiū
 reuelanti, non sufficit reuelare, sed debet probari ex mente
 Ang. vt per Alex. consil. 78. sub num. 27. vol. 5. Drogh.

Q V Æ S T I O XXVIII.
 Tractatur materia capture.
 S Y M M A R I A.
 Ex Claro.

- 1 De capture reorum,
- 2 Captura an concedi debeat, statim porrecta contra aliquem
 accusatione.
- 3 Mulieres an possint personaliter detineri.
- 4 Doctores an possint carcerari.
- 5 Clerici an possint de iure detineri.
- 6 Et an à iudice seculari.
- 7 Capi nemo debet sine iudicis commissione.
- 8 Captura an possit committi ipsi parti offensæ.
- 9 Detentus appellans an sit relaxandus Remissiuè.
 Ex Additionibus.
- 1 Index incompetens an possit delinquentem capere, & com-
 petenti presentare, etiam sine periculo fuga.
- 2 Index qui libet dicitur competens ad capturam, quando adest
 suspitio fuga.
- 3 Index capiens temerè innocentem puniendus est.
- 4 Tenetur parti ad interesse.
- 5 Et etiam iniuriarum.
- 6 Index ecclesiasticus clericum temerè carcerans, ex communi-
 cationem incurrit.
- 7 Lim. nisi aliqua iusta causa exoneretur.
- 8 Captus absque iudicis an debeat ex carcerari, si postea indicia
 supernenerint.
- 9 Captus nulliter relaxari non debet, quando de nouo contra
 ipsum captura esset concedenda.
- 10 Carceri quis potest in criminalib. etiā qd pena sit pecuniaria.

- 11 Carcerandi arbitrium in criminalibus residet pœnes iudicem.
- 12 Quid Romæ seruetur.
- 13 Captura ante contumaciam est arbitraria, postea verò neces-
 saria.
 Testis, qui repellitur à lege, facit indicium ad capturam,
 num. eod.
- 14 Index non cogitur incipere à captura persona.
- 15 Index non deueniens ad capturam in delicto graui, non caret
 suspitione.
- 16 Index an possit deuenire ad citationem realem, vel persona-
 lem, non constito de delicto.
 Et quid seruetur in Regno Neapolit.
- 17 Executor capiens aliquem iniuste, potest impune ipsum libe-
 rare.
- 18 Index tenetur carcerare filium ad iussum patris.
- 19 Licentia de capiendo, an duret in tempus successoris, remis-
 siuè.
- 20 Et an post mortem mandantis.
- 21 Mulier potest carcerari post condemnationem.
- 22 Mulier quando possit personaliter detineri.
 Et cum ea mitius est agendum, quam cum masculino.
- 23 Clerici quando possint carcerari, remissiuè.
- 24 Delicta enormia quæ dicantur, remissiuè.
- 25 Clericus quando possit per laicum carcerari, remissiuè.
- 26 Index incompetens potest delinquentem capere, vt præsen-
 tet Iudici competentem.
- 27 Clericus debet remitti absque alia requisitione.
- 28 Delinquens in flagranti potest à quolibet capi.
 Prinata persona potest alios requirere ad capien. & custo-
 dien. malefactorum.
- 29 Homicidium non dicitur ex animo deliberato si malefactor,
 dum capitur, occidatur.
- 30 Executores incedentes per Comitatus non possunt grauare
 rusticos.